

# РЕШЕНИЕ

№ 39685

гр. София, 28.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в**  
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Атанас Николов**

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6452**  
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу решение № 101226-223-1/29.05.2025 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – Х. /ТП на НОИ/, с което е потвърдено разпореждане № 261-00-1336-1/29.04.2025г. на ръководителя на осигуряването на безработица в ТП на НОИ-Х..

Жалбоподателката обжалва оспореното решение, като посочва, че мотивите на директора на ТП на НОИ са незаконосъобразни. Като инстанция по същество същият е бил длъжен да обсъди всички обстоятелства, в случая представените документи, които са свързани с определянето на действителния ѝ трудов и осигурителен стаж. отправя искане към съда за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ.

В с.з. жалбоподателката не се явява, но вместо нея, адв. М. с пълномощно по делото поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – Х., не изпраща представител. В писмено становище намира жалбата за неоснователна.

От фактическа страна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Видно от административната преписка жалбоподателката Г. е работила в [община].

Със Заповед №269/09.04.24г. на Кмета на [община] е дисциплинарно уволнена.

С влязло в сила решение № 27 от 17.02.25г. на ОС ЯМбол уволнението е признато за незаконно и отменено.

На 23.04.25г. Г. подава заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица.

С разпореждане № 261-00-1336-1/29.04.2025г. на ръководителя на осигуряването на безработица в ТП на НОИ-Х. е постановен отказ по заявлението, като органа се е позовал на основание чл. 54ж, ал.1 във вр. с чл.54а, ал.1 КСО.

Процесното разпореждане е обжалвано и с решение № 101226-223-1/29.05.2025 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – Х. /ТП на НОИ/, е потвърдено.

От правна страна.

Съгласно чл.117, ал.1, т.2, б.”б” от КСО, пред ръководителя на съответното ТП на НОИ се подават жалби срещу разпореждания за отказ или неправилно определяне, изменение, спиране и прекратяване на обезщетенията за безработица, като ал.3 от същата норма регламентира, че ръководителят на ТП на НОИ се произнася по жалбите с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Процесното решение № 101226-223-1/29.05.2025 г. е издадено от Директора на ТП на НОИ – Х.. Ето защо съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл.117, ал.3 от КСО. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен по материя, време и място орган съгласно чл.54ж, ал.1 КСО.

Оспореното решение е издадено в рамките на едномесечния срок за произнасяне по чл.117, ал.3 от КСО. Същото е писмено, но изискуемата писмена форма не е спазена поради липсата на мотиви.

Относно мотивите, съответствието с материалния закон, административно производствените

правила и целта на закона, настоящият състав съобразява следното:

Право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които отговарят на останалите условия по чл. 54а КСО /в редакцията, приложима към датите на издаване на разпореждането и решението/. А според чл. 54а, ал. 7 КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на паричните обезщетения, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Парично обезщетение за безработица се отпуска въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и данните, декларирани в подадените от лицата документи - чл. 54л КСО. Основната предпоставка за отпускане на обезщетението са данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО. В този смисъл е решение № 4235 от 16.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 14701/2014 г.

КСО изисква съобразяване и с представените от лицата документи, в случая с представеното от лицето влязло в сила решение № 27 от 17.02.25г. на ОС Ямбол с което уволнението е признато за незаконно и отменено. Съдът намира, че изписването на относимите текстове и автоматичното им възпроизвеждане, както в разпореждането така и в решението на административния орган не изпълва изискването на закона за мотивиране на акта на органа. В случая органа е следвало да установи както периода, който е релевантен за отпускане на обезщетение, така и каква част от този период е относима за определяне на обезщетение при отменено уволнение. Вместо това, както с разпореждането, така и с потвърждаващото го разпореждане, административния орган е изложил свои постановки, които не е ясно как точно се отнасят към настоящия казус.

С оглед на изложеното, процесното решение е издадено от компетентен орган, но е немотивирано, постановено при съществено нарушение на административно производствените правила, в нарушение на материалния закон и при несъобразяване с целта на закона, и следва да бъде отменено. Следва да бъде отменено и потвърденото от него разпореждане, като делото като преписка се върне за ново произнасяне, при съобразяване с мотивите на настоящето съдебно решение, доколкото поради естеството на акта съдът не може да се произнесе по същество. Съгласно чл.174 АПК, в този случай съдът следва да определи срок за произнасянето, като доколкото са събрани необходимите доказателства, съдът определя едномесечен срок от влизане в сила на настоящето съдебно решение.

При този изход на делото са основателни претенциите на жалбоподателя за заплащане на разноски. Такива са поискани в о.с.з. в размер на 1000 лв. за процесуално представителство. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника отново е бланкетно и преди да бъде установен и посочен от страната претендиращия размер. Отделно от това размера на възнаграждението е съобразено с фактическата и правна сложност на делото и извършените от процесуалния представител на жалбоподателката действия, поради което съдът го намира за неоснователно.

С тези мотиви, съдът

**РЕШИ:**

ОТМЕНЯ по жалба на М. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] - решение № 101226-223-1/29.05.2025 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – Х. /ТП на НОИ/, с което е потвърдено разпореждане № 261-00-1336-1/29.04.2025г. на ръководителя на осигуряването на безработица в ТП на НОИ-Х..

ВРЪЩА преписката на ръководител на осигуряването на безработица в ТП на НОИ-Х. за постановяване на ново разпореждане съобразно мотивите на настоящето решение, в едномесечен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на М. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата 1000 лева като разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в срок от 14 дни от съобщаването му на страните.